

St. 622 / a.

LETNO SPOROČILO

mestne

glavne deške šole

pri

SV. JAKOBU V LJUBLJANI

1866.

C
2,

RICHT

nhauptschule

St. Jakob in Laibach

1866.

Kar koli se uči, naj vidijo oči!

Kazavni poduk.

Spisal M. M.

Bog je vstvaril tice v zraku, ribe v vodi; vsaka žival je na tistem mestu, kjer se razvijajo njene moči, da doseže svoj odločen namen. Človeka pa je stvarnik postavil v družbo med ljudi, naj bi se tam razvijale njegove dušne in telesne moči. Živali pridejo po svojem prirojenem nagonu do odmenjenega konca; človek pa, ki ima prosto voljo in čigar dušne moči so popačene po izvirnem grehu, mora se odgojevati in podučevati, da doseže svoj namen. Za odgojitelja in prvega učenika je stvarnik človeku dal ljubo mater in skrbnega očeta. V domači hiši dobiva dete prvi poduk. Mati ga prijazno pogleda, dete se ji nasmehljá, sliši reči imenovati, imenuje jih sam, kakor sliši druge imenovati; zbudi se vid, posluh; mati mu dalje kaže, kako naj n. pr. čevlje obuva, žlico pri jedi prijemlje itd., to je prvi kazavni poduk; dete posnema domače v njihovem obnašanji.

Otrok stopi med svet; vse, kar vidi in sliši, živo si zapomni; zbujá se mu spomin. Ko otrok stopi v 6. ali 7. leto, dobí učenika; šola in domača hiša — vsaka po svoje — ga izrežete in učite; na to, kar je domača hiša postavila, šola naprej zida, in otrok se uči v šoli tudi brati, pisati, številiti in keršanskega nauka, imenitne in nevednemu otroku silo težavne reči. Praša se tedaj, kako naj učitelj

ravná, kako naj podučuje, da bo otrokom učenje zljajšal, da se šola otrokom ne bo pristudila, marveč priljubila. Kakor dela priprosta mati z detetom, tako ravná tudi učenik od začetka z otroci; kaže jim reči, ktere so v šoli, prijazno jih sprašuje po starših, napeljuje jih, da mu povedo, kaj vidijo v izbi, v kuhinji, v hiši, v cerkvi, v vasi, v mestu, na vertu, na polji i. t. d., napeljuje jih dalje, da spoznajo svoje dušne in telesni moči in lastnosti. In tak nauk, kakor ga prosta in naravna pamet sama uči, imenuje se kazavni ali nadzorni nauk (Anschauungs-Unterricht). Misliti bi mogli, ta pot je tako naravna, da je človek pri podučevanju zgrešiti ne more, ali kolikokrat hodimo po stranskih potih, dokler pridemo do svojega namena, tako je bilo pri podučevanju, tako je tudi pri drugih naukih; kar je blizo njega, kar je naravno, to človek prezira, in le po daljnih rečeh sega. — Mi dalje vemo le to, kar je v našem spominu; v naš spomin pa pridejo reči po očeh ali ušesih. — Kolikokrat gremo mimo navadnih reči, pa jih vendar dobro ne poznamo; ker jih nismo nikoli pazljivo ogledovali. Mimo nas n. pr. teče pes, eden ne bo nič posebnega najdel na njem, drugi pa, ki je navajen vsako reč pazljivo pogledati, bo poznal, ali je to lovski, ali domači pes, kakošne noge ima i. t. d., on iz tega tudi dalje sklepa, da gre gospodar na lov, ali kar koli si bodi. Na to pazljivo ogledovanje reči napeljejo otroka vprašanja, kakošna je ta ali una reč, čemu je, kateri je podobna, kateri so njeni obstojni deli, iz česa je narejena. Tako se otrok izobrazuje, uči se prav misliti, prav od reči govoriti, umnoslovno sklepati od vzroka na djanje. Radovednost se zbuja, in kal za višjo zmožnost začne se razcvetati.

Kazavni ali nadzorni nauk ima pa pred vsem serce izobraževati, čutila blažiti in požlahnovati. Kako pa se to doseže s kazavnim podukom? — Ta nauk je povedal otroku od domače hiše, od staršev, bratov in sester; našteval je dobrote, ktere otrok vživa v domači hiši, tedaj mu pa pové, kakošne dolžnosti ima do staršev, bratov in sester. Otrok je našteval reči, ktere so v cerkvi, povedal je, čemu je cerkev, učenik mu pa stavi v lepih in resničnih

zglelih pred oči otroke, kateri se v cerkvi lepo vedejo; otrok našteva razne stanové. Kaj družega sledi iz tega, da se otroku pové razmera mnogih stanov, vzajemne dolžnosti ljudi eden do drugega in med sabo.

Ti in drugačni nauki se otroku poočitujejo v lepih zgledih, ali živih popisih. Njegovo serce se vnema za blago djanje, ter hoče in želi tudi on tak biti in postati, kakoršne vidi tù v povesti; kazavni poduk tedaj blaži čutila, mehča serca in voljo k dobremu napeljuje.

Kazavni nauk je prvi priporočal Amos Komenski v 17. stoletji. On je terdil, da spoznanje pride le po telesnih počutkih, in dobro je le tisto podučevanje, ktero je na podlagi čutnega nagledovanja ali poočitovanja. Učenec naj se ne uči ničesar, kar ni razumljivo. Vse, kar se uči, se mora otrokom ali v naravi ali v podobah kazati, poprej reč, potem se še le razlaga; preden se od kakšne strani ali reči govori, mora jasno biti otrokom. — V teh načelih je veliko resničnega, vidi se pa tudi, kako se te načela dajo obračati zoper vsako veljavo, resnico in oblast. — Pestaloci je bil v 19. stoletji verni učenec Komenskega, in je ta nauk po svetu razglasil. Spisal je debele knjige materam, kako naj otroke kazavno učé. Javljne se bodo matere iz njegovih bukev kedaj učile, kako otroke odgojevati in izrejevati. Za njim so se drugi prijeli tega nauka in pisali obširne bukve o tem nauku, šole so mu posebne ure odločevale, učenci so se po učiteljskih shodih prepirali, po katerem navodu naj bi se učil kazavni nauk. Po šolah so otrokom reči razlagali, ktere jim kar ni potreba razlagati, ali ktere razlagati prepoveduje sramožljivost in spodobnost. Alban Stolz je s šaljivo besedo grajal takošno razlaganje rekoč: „Namesto da bi otroku povedali, kdo in iz česa je žlico naredil, pokažite mu raji, kako naj jo derži, da ne bode jedi zlijal“. Krause in Diesterweg sta pa s svojim kazavnim podukom gojila nekako nejevero „kajti človeku ni treba verjeti, česar se ne pripriča, in kar s svojo pametjo ne dosega“. Z

obranovanjem kazavnega poduka so izredili otroke, kateri so res od vsake reči znali kaj povedati, kateri so pa tudi nad vsem modrovali, vse bolje hotli vediti in znati, kakor odraščeni in skušeni ljudje; pamet so bistrili otrokom, serce pa so zanemarjali.

Tako ima tudi kazavni poduk svojo slabo stran, in resnica je le ta, da mora vsako podučevanje biti kazavno, to je, da človek mora poznati, česar se uči, in da pri vsakem nauku mora se obdelovati pamet in serce.

Ali gre kazavnemu poduku odločevati posebne ure? Pri novincih pač da nekoliko časa; da se otroci šole privadijo, da začenjajo poslušati in paziti na učenikovo besedo, mora jih navaditi, da gledajo in poslušajo, ali učenik se varuje, da se njegov kazavni poduk ne preverže v nečimurno čenčanje, kar se pri posebno živih otrocih kaj rado zgodi. Ko pa otroci začnejo brati, se kazavni poduk naslanja na berilne vaje. Drugače je pa kazavni nauk osnovan po šolah na deželi, drugače v mestu; tam poznajo otroci bolj naravo, tukaj pa bolj razne človeške stanove, uni so pretihi, in ne vedo ničesar govoriti, ti pa so preživi in preveč zgovorni. Odločevati pa temu nauke posebne ure, ne kaže. Skerbni učitelj ima pri drugih naukih dosti prilike, da otrokom toliko pové, kolikor jim je treba. Tudi bi bilo po naših šolah skoro nemogoče, celo uro pri kazavnem nauku ohraniti potrebni pokoj in red. Potrebno je, da je vsaki nauk, bodi si številjenje, branje, slovnica, ali kar koli si bodi, nadzoren, to je, prej se kaže reč, potem še le njeno imé; ničesa naj se otroci iz glave ne učé, kar ne razumejo.

Pervi nauk tedaj ne more drugačen biti, kakor kazavni; nadzorni nauk je podlaga vsacega temeljitega učenja. Povedal sem, da je ta naravna pot pri poduku, in da so te načela še le poslednji čas sploh obveljala, pokazal sem tudi, kam zabrede učenik, ki enostransko obdeluje pri kazavnem poduku le pamet, serce pa zanemarlja, razložil sem v kratkem tudi trojni poglobitni namen tega

nauka, da je namreč prag, čez katerega stopa otrok iz domače hiše v šolo, da je podlaga pismenim vajam in formalnemu izobraženju, in tretjič, da čutno nagledovanje zbuja duševno nagledovanje, bistri um, pa tudi meči voljo in ogreva serce.

Lepo navado imajo skerbni starši v našem mestu, da otroke, preden jih pošljejo v očitno šolo, poprej nekoliko domá učé brati in pisati; naj bolje pa ravnaajo tisti, kateri otroke učé pametno misliti, kateri se radi sami z otroci pogovarjajo, zbujaajo njih radovednost, in jim kažejo dela Božje vsegamogočnosti, in jih tako učé poznati Boga, svojega stvarnika. Dobri in pametni starši tudi svojim ljubčekom omisljijo takih igrač, ktere otroke razveseljujejo, pa tudi učé, ter jih napeljujejo k mišljenju. Otrok pa, ki razun nekterih čerk malo drugega prinese v glavi sabo, ne posluša učenika, ter ne pazi na njegovo razlaganje, in preden leto mine, je tak otrok slabeji od unih, ki niso ničesar znali, preden so v šolo prišli, pa imajo dobro voljo in vbogljiivo serce, ljubezen do učenika in do šole.

Napisal sem te verstice staršem tudi v ta namen, da naj se nikaar ne huđuuejo in nejevolje ne kažejo, ako se otroci precej prvi mesec ne naučé brati ali sicer ne napređuuejo tako, kakor oni želé. Pametno poučevanje le počasi in mirno napređuue, ter ebdeljuje um in serce, in kar otroci na videz v prvih mescih zamudé, to potem prav v kratkem času prihité. Tako imenovani sjajni napredki pri učencihi so radi goljufivi in dostikrat le lupina brez jedra.

Učeniik pa se dobrihi in vbogljiivih otrok prav veselí, in to mu je naj lepše plačilo, ko vidi, da seme, katerega seje, kalí v mladíih sercihi; taki dobri in vbogljiivi otroci učeniiku lajšaajo težko butaro, ktero mu sprideni in nevbogljiivi otroci na ramena nakladaajo.

Iz šolskega dnevnika.

Šolsko leto se je pričelo 2. okt. l. 1865. s slovesno sv. mašo k sv. Duhu.

4. oktobra, rojstnega dne Njih Velikanstva, našega presvitlega cesarja **Franca Jožefa I.**, so bili učenci in učeniki ob 8. uri zjutraj pri slovesni veliki sv. maši pri sv. Jakobu.

Med prvo polovico šolskega leta pridejo v šolo preč. gospod prošt in c. k. šolski svetovavec dr. Anton Jarc, ter blagovolijo poslušati podučevanje po razredih.

Pri polletnem šolskem spraševanju 1. in 2. marca t. l. sta bila pričujoča preč. gospod škofijski višji šolski ogleda Juri Zavašnik in mestni župan gospod dr. E. Costa. Tudi Njih ekscelencija c. k. deželni poglavar baron Bach so prišli s c. k. šolskim svetovavcem dr. A. Jarcem 1. dan k spraševanju, in so tako počastili to šolo.

Učenci in učeniki so bili pri procesijah križev teden in v praznik presv. rešnjega Telesa.

21. junija je šolska mladost slovesno obhajala praznik sv. Alojzija, svojega pomočnika, in prvo sv. Obhajilo.

Razun pozimskega časa je bila šolska mladost vsaki dan ob 10. dopoldne pri sv. maši, pri kateri je tudi pobožno pela; petkrat na leto pa je prejela zakramenta sv. pokore in sv. rešnjega Telesa.

Med šolskim letom so bili vsaki mesec učiteljski zbori.

Očitna šolska spraševanja so bila v drugi polovici šolskega leta v vsakdanji šoli 19. julija, v nedeljski šoli pa 22. jul., 23. jul. pa je bila zahvalna sv. maša pri sv. Jakobu.

Ko so domoljubne društva klicale, da naj se izdeluje cufanje, pripravila je šola nad 30 funtov cufanja, in je s tem djansko pokazala svoje sočutje do deželnih brambovcev.

Začetek prihodnjega šolskega leta se bode o svojem času očitno naznanil.

Dobrotniki te šole.

Blaga dr. Orlova družina je sprožila misel in slavno društvo „Čitalnica“ je domoljubno djansko pripomogla, da se je v posvečenje božičnega praznika poleg drugih tudi 31 ubogih otrok iz mestne glavne šole obdarovalo z vso potrebno zimsko obleko.

Gospod E. Terpin je podelil tej šoli mnogo pisavnega orodja.

Podobar in zlatar gospod Leop. Götzl je tej šoli podaril podobo sv. Alojzija v zlatem okvirji.

Iz doneskov mnogih dobrotnikov se je kupila podoba Njih Velikanstva cesarja **Franca Jožefa I.**

Tukajšnja slavna družba za vmestenje vojakov je za šolsko orodje in darila v nedeljski šoli vodstvu izročila 10 gold.

Gospod mestni odbornik dr. J. Zupanec je tej šoli podaril 5 iztisov „Zgodovine slovenskega národa“, lepo vezane za šolska darila.

Vsem tem blagim dobrotnikom očitna, priserčna zahvala!

Aus dem Tagebuche dieser Lehranstalt.

Das Schuljahr wurde am 2. Okt. 1865 mit einem feierlichen Geist-
amte eröffnet.

Am 4. Oktober, als dem Namenstage Seiner k. k. Apostolischen
Majestät **Franz Josef I.**, wohnten die Schüler und die Lehrer um 8 Uhr
dem feierlichen Gottesdienste in der Stadtpfarrkirche zu St. Jakob bei.

Im Laufe des I. Semesters beehrte der hochw. Herr Propst und
k. k. Schulrath, Theol. Dr. Anton Jarc, die Schule mit seinem Besuche,
und wohnte dem Unterrichte in den Klassen bei.

Am 1. u. 2. März d. J. wurden in Gegenwart des hochw. Herrn Diözesan-
schulenoberaufsehers Georg Zavašnik und des Herrn Bürgermeisters
Dr. E. Costa die halbjährigen Prüfungen abgehalten. Auch Se. Excellenz der
k. k. Statthalter Freiherr von Bach beehrten in Begleitung des k. k. Schul-
rathes Dr. A. Jarc am 1. Prüfungstage diese Anstalt mit ihrem Besuche.

Die Schüler und Lehrer begleiteten die Prozessionen in den Bitt-
Tagen und am hohen Frohnleichnamsfeste.

Am 21. Juni wurde der Gedächtnistag des heil. Aloisius, Patrons
der Schuljugend, und die erste heil. Communion festlich begangen.

Die Schuljugend wohnte, mit Ausnahme der Winterszeit, täglich um
10 Uhr vormittags mit erbaulichem Gesange der heil. Messe bei, und
wurde zum fünfmaligen würdigen Empfange der heil. Sakramente der Busse
und des Altars angeleitet.

Im Verlaufe dieses Schuljahres wurden am Schlusse eines jeden
Monates Lehrerkonferenzen abgehalten.

Als von den patriotischen Vereinen der Aufruf zur Anfertigung von
Charpie ergieng, bereitete diese Schule an 30 Pfd. Charpie, und bethä-
tigte dadurch ihr Mitgefühl für die Vaterlandsvertheidiger.

Die öffentlichen Prüfungen des II. Semesters fanden den 19. Juli in
den vier Klassen der Werktagsschule und am 22. Juli in der Sonn- und
Feiertagsschule statt. — Der Anfang des kommenden Schuljahres wird
seiner Zeit bekannt gegeben werden.

Wohlthäter dieser Anstalt.

Ueber Anregung der geehrten Familie des Herrn Dr. Orel und über opfer-
willige und thätige Mitwirkung des löblichen Vereines „Čitalnica“ wurden zur Feier
des Christbaumes nebst andern auch 31 Kinder dieser Hauptschule mit einem
vollständigen Winteranzuge theilhaft.

Herr E. Terpin theilte diese Schule mit einem bedeutenden Quantum
verschiedener Schulrequisiten.

Der Bildhauer und Vergolder Herr Leop. Götzl schenkte der Schule ein
Bild des heil. Aloisius im Goldrahmen.

Durch Beiträge mehrerer Wohlthäter wurde das Bildnis Sr. Majestät des
Kaisers Franz Josef I. angeschafft.

Der hiesige löbliche Militärbequartierungs-Verein hat zur Anschaffung von
Schulrequisiten und Prämien an dieser Sonn- und Feiertagsschule der Direktion
einen Betrag von 10 fl. übermittelt.

Herr Gemeinderath Dr. B. Zupanec schenkte der Schule 5 Exemplare
„Zgodovina slovenskega národa“ im Prämieneinbände zur Verbesserung
der Schulprämien.

Allen edlen Spendern wird hiemit der verbindlichste Dank ausgesprochen.

Razredba učencev.

Klassifikation der Schüler.

IV. razred. IV. Schulklasse.

V zlate bukve so zapisani, in šolska darila so dobili:
In das Ehrenbuch sind eingetragen und mit Schulpreisen sind theilhaft worden:

Golob Edvard iz Celovca,
Gross Janez iz Kerškega (Gurkfeld),
Žuzek Jožef iz Ljubljane.

V zlate bukve so tudi zapisani:
Im Ehrenbuche sind auch verzeichnet:

Buganji Janez iz Ljubljane,	Lenko Jožef od sv. Petra na
Pucsko Aleksander iz Mohač	Štajerskem,
na Ogerskem,	Lokar Janez iz Ljubljane,
	Hübscher Henrik iz Ljubljane.

Dobro so se učili:
Guten Fortgang haben gemacht:

Baschata Vilelm iz Dunaja,	Komar France iz Ljubljane,
Bevec Matevž iz Srednje vasi v	Marchetti Ludvik iz Ljubljane,
Bohinji,	Merčun France iz Kolovrata,
Blenk Edvin iz Zatičine,	Novak Anton iz Rudnika pri
Brand France iz Ljubljane,	Ljubljani,
Cepuder Jakob iz Doba,	Petrinčič France z Rake na Do-
Ciperle Jožef iz Ljubljane,	lenskem,
Fleischmann Alojzi iz Ljubljane,	Poletin Viktor iz Ljubljane,
Freyer Rihard iz Tersta.	Reyerschitz Hermann iz Broda v
Golob Jožef iz Šentjurja pri Kranji,	Slavoniji,
Haring Jožef iz Budna (Ofen),	Ruda Gustav iz Ljubljane,
Jerančič Leopold iz Ljubljane,	Sorčan Janez iz Ljubljane,
Jerič Vincenc iz Ljubljane,	Strel Vilelm iz Ljubljane,
Joras Matevž iz Ljubljane,	Ukmar France iz Mošenj na Go-
Kapra Teodor iz Ljubljane,	renskem,
Karlinger Engelbert iz Višnjegore,	Weber Avgust iz Gradca,
Kliš Janez iz Ljubljane,	Zajec Jožef iz Šentvida pri Zatičini.

Slabejše so se učili:
Mittelmässigen Fortgang haben gemacht:

Breskvar Anton iz Ljubljane,	Fleischmann Lorenc iz Ljubljane,
Černak Jožef iz Ljubljane,	Jebačin Albin iz Ljubljane,
Černe Ignaci iz Ljubljane,	Jerin Vilelm iz Ljubljane,
Dolničar Jožef iz Ljubljane,	Kramaršič Jožef iz Ljubljane,

Kumar France z Viča pri Ljublj.,
 Malaverh Maks iz Ljubljane,
 Marn Martin iz Hrastja pri Ljublj.,
 Martinec Aleksander iz Ljubljane,
 Merlak Jožef iz Trebnega,
 Mulhar Friderik iz Ljubljane,
 Novak France iz Ljubljane,
 Novak Gustav iz Ljubljane,
 Pajk Ferdinand iz Ljubljane,
 Pečar Avgust iz Ljubljane,
 Pancè Janez z Viča pri Ljubljani,

Rupnik Janez iz Ljubljane,
 Sedej Ferdinand iz Ljubljane,
 Semen Anton iz Ljubljane,
 Simončič France iz Ljubljane,
 Silvester Dominik z Verhnike,
 Slanovec France iz Ljubljane,
 Strumbelj Janez z Iga poleg
 Ljubljane,
 Urbanec Janez iz Ljubljane,
 Wimmer Anton iz Ljubljane.
 (65.)

III. razred. III. Schulklasse.

V zlate bukve so zapisani, in šolska darila so dobili:
 In das Ehrenbuch sind eingetragen und mit Schulpreisen sind theilhaft worden:

Kermavnar Janez iz Ljubljane,
Zupanec Urban iz Št. Lenarta pri Loki,
Rauscher Jožef iz Ljubljane,
Jung Emil iz Ljubljane,
Šustaršič Janez iz Ljubljane,
Schaffer Ferdinand iz Ljubljane.

V zlate bukve so tudi zapisani:
 Im Ehrenbuche sind auch verzeichnet:

Bušič Florjan iz Tersta,
 Pesjak Viktor iz Ljubljane,
 Podkrajšek Janez iz Ljubljane,
 Gogala Matija iz Radolice,
 Janežič Janez iz Šentvida pri
 Zatičini,
 Padar Alojzi iz Šmarije,

Potočnik Jožef iz Ptuja,
 Virant Anton z Iga,
 Vesel Karl iz Ljubljane,
 Spoljarič Avgust iz Ljubljane,
 Breskvar Jakob iz Ljubljane,
 Hubmayer Karl iz Ljubljane,
 Jalen Avgust iz Ljubljane.

Dobro so se učili:
 Guten Fortgang haben gemacht:

Ahačič Avgust iz Ljubljane,
 Bobik Hermann iz Ljubljane,
 Breskvar Leopold iz Ljubljane,
 Čirar Jožef iz Ljubljane,
 Černe Janez iz Ljubljane,
 Češnar Jernej iz Ljubljane,
 Džymsky Emil iz Črosne,
 Golob Janez iz Ljubljane,
 Gorišek Alojzi iz Ljubljane,
 Grilj France iz Ljubljane,
 Jenko Jožef iz Velesovega,
 Joras Andrej iz Ljubljane,

Juvančič Janez iz Ljubljane,
 Keržišnik Ludvik iz Ljubljane,
 Kocjan France iz Rudnika,
 Krakar Janez iz Senožeč,
 Kraškovc Anton iz Škoflic,
 Kuntar Janez iz Ljubljane,
 Künl Oskar iz Ljubljane,
 Majer France iz Ljubljane,
 Majer Gašper iz Ljubljane,
 Martinec Viktor iz Ljubljane,
 Merlak Alojzi iz Ljubljane,
 Pancè Jožef iz Ljubljane,

Pečar Albin iz Ljubljane,	Škerl Jakob iz Ljubljane,
Potisek France iz Ljubljane,	Škofca Jožef iz Ljubljane,
Sattler Janez iz Ljubljane,	Trebevšek Vincenc iz Ljubljane,
Slabina Jernej iz Ljubljane,	Uranič Andrej iz Ljubljane,
Schiffner Adalbert iz Ljubljane,	Zorc Janez iz Ljubljane,
Schoberl France iz Ljubljane,	Zorko France iz Ljubljane,
Skerbec Jožef iz Ljubljane,	Žagar Mihael z Iga.

Slabejše so se učili:

Mittelmässigen Fortgang haben gemacht:

Avšič France iz Ljubljane,	Lokar Anton iz Ljubljane,
Baschata Moric iz Ljubljane,	Lončar Albert iz Ljubljane,
Belič Janez z Viča,	Matevž France z Viča,
Breznik Jožef iz Ljubljane,	Mulhar Jožef iz Ljubljane,
Briske France iz Ljubljane,	Osredkar France iz Ljubljane,
Bukvič Ludvik iz Ljubljane,	Pok Karl iz Ljubljane,
Cvetečnik Jožef iz Ljubljane,	Ramor Alojzi z Viča,
Čadež Janez z Viča,	Reisel Anton iz Prage,
Dohtarič Melhior iz Ljubljane,	Selan Ludvik iz Ljubljane,
Jebačin Viktor iz Ljubljane,	Spindler Jožef iz Ljubljane,
Jerina Jožef iz Ljubljane,	Strušnik Janez z Iga,
Knee Vincenc iz Ljubljane,	Schelko Janez iz Kranja,
Kramar Janez iz Ljubljane,	Štrukelj Jožef iz Ljubljane,
Kremžar Anton z Viča,	Vidmar Janez iz Ljubljane. (85.)

III. razred. III. Schulklasse.

V zlate bukve so zapisani, in šolska darila so dobili:

In das Ehrenbuch sind eingetragen und mit Schulpreisen sind theilhaft worden:

Suyer Filip iz Ljubljane,
Mrak Janez iz Brezovice,
Matevž Maks iz Ljubljane,
Ahčin Karl iz Ljubljane.

V zlate bukve so tudi zapisani:

Im Ehrenbuche sind auch verzeichnet:

Götzl Leopold iz Ljubljane,	Melik France iz Černe vasi
Mihelčič Janez z Iga,	poleg Ljubljane,
Milek Vital iz Ljubljane,	Garcarolli žl. Albert iz Ljublj.,
Strajnar Anton iz Police,	Dolinšek Blaž iz Ljubljane,
Eržen Viktor iz Šmarije,	Pesjak Karl iz Ljubljane,
Tavčar France iz Ljubljane,	Tuma Jožef iz Ljubljane,
Rupnik France iz Ljubljane,	Tuma Henrik iz Ljubljane,
Novak Vilem iz Ljubljane,	Debevec Andrej iz Ljubljane,
Pesjak Ernest iz Ljubljane,	Pribilj Jan iz Dunaja,
Kern Albin iz Ljubljane,	Plavec Jožef iz Ljubljane.
Podkrajšek Henrik iz Ljubljane,	

Dobro so se učili:
Guten Fortgang haben gemacht:

Ahlin Lovrenc iz Ljubljane,	Martinec France iz Ljubljane,
Baraga France iz Ljubljane,	Maver Jožef iz Ljubljane,
Brojan Marka iz Reke,	Orenik Rudolf iz Ljubljane,
Cerar Anton iz Ljubljane,	Peham Rudolf iz Ljubljane,
Dimnik France iz Ljubljane,	Rakovec Janez iz Ljubljane,
Dražilj Jožef iz Ljubljane,	Rotar Jožef iz Ljubljane,
Dzyski Karl iz Crosne,	Sluga France z Viča,
Glötz Adolf iz Tersta,	Spindler Karl iz Ljubljane,
Griljc France iz Ljubljane,	Stražisar Anton iz Ljubljane,
Jevnikar France iz Care,	Šafec Ferdinand iz Ljubljane,
Kaltenböck Leopold iz Bregenca,	Škarja Jožef iz Ljubljane,
Kapelj Jožef iz Tersta,	Šusteršič France iz Brezovice,
Koder Ludvik iz Ljubljane,	Strauss France iz Ljubljane,
Kovačič Alojzi iz Ljubljane,	Trontelj Jožef iz Ljubljane,
Kozin Anton iz Ljubljane,	Urbajs Ignaci iz Ljubljane,
Kramar Jožef iz Ljubljane,	Urbančič France iz Ljubljane,
Kramaršič Avgust iz Ljubljane,	Verhovec Jožef iz Ljubljane,
Makovec France iz Ljubljane,	Zdešar France iz Ljubljane,
Marn Janez iz Ljubljane,	Žitko France iz Ljubljane.

Slabejše so se učili:
Mittelmässigen Fortgang haben gemacht:

Bašič Jernej iz Ljubljane,	Poletin Jožef iz Ljubljane,
Belič Andrej z Viča,	Rastohar France iz Ljubljane,
Červ Karl iz Ljubljane,	Reissel Henrik iz Prage,
Dohtarič Andrej iz Ljubljane,	Rugelj France iz Ljubljane,
Elsbacher Robert iz Zábnice na Koroškem,	Sattler Avguštin iz Ljubljane,
Husak Janez iz Prage,	Sedej Janez iz Ljubljane,
Indof Valentin iz Ljubljane,	Škerl France iz Ljubljane,
Jeločnik Mihael iz Ljubljane,	Špehar Anton iz Ljubljane,
Magister Janez iz Ljubljane,	Štrukelj France iz Ljubljane,
Nagodè Karl iz Ljubljane,	Šubic France iz Ljubljane,
Pancè France z Viča,	Tonih Anton iz Ljubljane,
Perko Janez iz Ljubljane,	Turek Rajmund iz Ljubljane,
	Vidmar Jožef iz Ljubljane.

(87.)

I. razred. I. Schulklasse.

V zlate bukve so zapisani, in šolska darila so dobili:
In das Ehrenbuch sind eingetragen und mit Schulpreisen sind theilt worden:

Klein Anton iz Ljubljane,
Smrekar Ferdinand iz Ljubljane,
Arh France iz Ljubljane,
Vavpetič Anton iz Ljubljane.

V zlate bukve so tudi zapisani:
Im Ehrenbuche sind auch verzeichnet:

Lušin Kunibert iz Ljubljane,	Rudolf Alojzi iz Ljubljane,
Ahčin Hermann iz Ljubljane,	Bartel Feliks iz Ljubljane,
Matevž Jožef iz Ljubljane,	Vidic Maks iz Kamnika,
Ruda Adolf iz Ljubljane,	Eržen France iz Ljubljane,
Lukež Henrik iz Ljubljane,	Kosta Anton iz Ljubljane,
Kräutler France iz Ljubljane,	Terdin Jožef iz Reke,
Potokar Anton iz Zatičine,	Poznik Jakob iz Ljubljane,
Nagodè Janez z Verhnike,	

Dobro so se učili:
Guten Fortgang haben gemacht:

Angerer Hermann iz Ljubljane,	Majer France iz Temešvara,
Apè Florjan iz Ljubljane,	Mavrin Andrej iz Ljubljane,
Belič Ignaci iz Ljubljane,	Mihevc France iz Ljubljane,
Blaž Janez iz Ljubljane,	Ogrin Janez iz Ljubljane,
Brajar Andrej z Viča,	Pancè Anton iz Ljubljane,
Brate Janez iz Ljubljane,	Pavšek Anton iz Ljubljane,
Černe Janez iz Ljubljane,	Petač Jožef iz Ljubljane,
Erbežnik Andrej iz Ljubljane,	Pok Jožef iz Ljubljane,
Glinšek France iz Ljubljane,	Rakovec France iz Ljubljane,
Jeras Janez iz Ljubljane,	Rebič Pavl iz Ljubljane,
Hribar France iz Ljubljane,	Robida Albert iz Ljubljane,
Keršic France iz Ljubljane,	Šiškar Janez iz Ljubljane,
Lampè Jožef iz Ljubljane,	Urabajs Jakob iz Ljubljane,
Lončar Karl iz Ljubljane,	Vidmar Jožef iz Dola,
Maček Anton iz Ljubljane,	Zalaznik France iz Ljubljane,

Slabejše so se učili:
Mittelmässigen Fortgang haben gemacht:

Boskovic Rajmund iz Ptuja na	Mihlar Janez iz Ljubljane,
Štajerskem,	Perko Jožef iz Ljubljane,
Budnar Jožef iz Ljubljane,	Pleško Leopold iz Ljubljane,
Ciber Jožef iz Ljubljane,	Poljak Jožef iz Ljubljane,
Frančič Jožef iz Ljubljane,	Rišnar Alojzi iz Ljubljane,
Gostiša Julij iz Ljubljane,	Šubic Jožef iz Ljubljane,
Jerina Anton iz Ljubljane,	Uranič Peter iz Ljubljane,
Jeršek Alojzi iz Ljubljane,	Vohinec Anton iz Ljubljane,
Jeršek Avgust iz Ljubljane,	Vohinec Karl iz Ljubljane,
Knee Avgust iz Ljubljane,	Vverstenih ni bilo { 8
Magister Jakob iz Ljubljane,	Unklassificiert blieben, {
	Umerli so { 3
	Gestorben sind {
	(79.)